

uheldige Tilbøjeligheder hos den ifølge Samfundsforsholdene stærkeste Part i Boligspørgsmaalet. Jeg vil da ogsaa gerne sige, at det ikke kan siges, at Grundejerne er gaaet for nær i den nugældende Lov. Den tilsigter — det har i hvert Fald været Meningen fra vor Side — at yde Retfærdighed til begge Sider, og jeg tror, det er lykkedes ret godt. Fra socialdemokratisk Side har vi aldrig, saaledes som det undertiden er blevet sagt, tilsigtet at straffe dem, der ved Sparsommelighed har faaet sig et Hus og derved er blevet Grundejere. Jeg tror, jeg tør sige, at man ogsaa indenfor Socialdemokratiet samfundsmæssigt set sætter den Mand højt, som ved Sparsommelighed og ved at paatage sig Byrder til Afdrag fremfor at bruge sine Penge til Fornøjelser skaffer sig et eget Hus og derved viser, at han vil søge at betrygge og sikre sin egen Fremtid i nogen Grad; og man tænker aldeles ikke paa at straffe ham. Jeg vil dog ikke dermed have sagt, at alle kunde have haft Huse, hvis de havde sparet, det er ingenlunde Meningen, men Forholdet er sikkert ogsaa saaledes, at en Mængde mindre Grundejere deler de ubemidlede Lejeres sociale Synspunkter og erkender Huslejelovens Nødvendighed og ogsaa erkender, at den er saa god, som den i Øjeblikket kan fremskaffes. De skærpede Bestemmelser, som i Aarenes Løb er kommet — man kan nemlig ikke være blind for, at Loven er blevet skærpet fra Gang til Gang —, er fremkaldte af profitbegærlige Spekulanter blandt Grundejerne, og disse Grundejeres uheldige Tilbøjeligheder har altsaa de andre maattet, om just ikke lide under, saa dog paatage sig visse Byrder for. Saaledes gaar det altid her i Verden, men det er der ikke noget at gøre ved. Baade indenfor Grundejernens og indenfor Lejernes Kredse er der mere yderliggaaende Elementer, der kræver enten frit Slag eller krasse Bestemmelser gennemført. Indenfor Lejerne synes jeg nu alligevel, der gør sig et vist fornuftigt Maadehold gældende. Lejerne nøjes med at sige: Ingen Forringelse af den nugældende Huslejelov. Det er et maadeholdent Standpunkt, som jeg tror er fornuftigt. Der er ikke Tvivl om — ja, det ved vi jo —, at der indenfor Lejerorganisationerne og Lejerne er Folk, der kræver, at man skulde gaa langt mere skarpt frem overfor Grundejerne, men disse Røster kommer ikke frem, Lejerorganisationerne og Lejerne siger maadeholdent: Ingen Forringelse. Det er et godt og stærkt Standpunkt at staa paa. Derimod er der blandt Lederne af Grundejernens Organisationer Folk, som er mere paagaende, og som vedblivende

søger at sprede Utilfredshed og fremkalde det ene Krav større end det andet. Disse store Krav om Frihed fra Grundejerns Side har dog vistnok kun en mindre Del af Grundejerne Ansvar for. Ikke en Gang alle organiserede Grundejere vil sikkert kunne gøres ansvarlige for de Krav, der stilles fra saadanne fremtrædende Grundejerorganisationsleders Side, som fuld Frihed og Ret til at sige op og til at raade over deres egen Ejendom efter Forgodtbefindende. Det er sikkert kun en mindre Del, der søger saaledes i Modsætning til de mere maadeholdne Lejere at holde Uenigheden om dette Spørgsmaal gaaende. Disse Krav om fuld Frihed har sikkert stor Indflydelse i dette Ting og i det andet høje Ting, det er der desværre ikke Tvivl om efter den principielle Stilling, som de Partier, der nu har Magten, indtager i hele deres Samfundssyn, og det ser saaledes ikke særlig godt ud i Fremtiden for en human og fornuftig beskyttende Huslejepolitik. Mit Parti, som ønsker, at man skal opretholde taalelige Tilstande for begge Parter, har desværre ikke for Øjeblikket her i Rigsdagen en saadan afgørende Magt, at det er i Stand til at hævde den Kurs, der er holdt hidtil, hvis den bliver stærkt angrebet eller der bliver gjort Forsøg paa at ændre den. Det har vi her ikke afgørende Magt til, men den mindre Magt, som vi her har til med god Villie direkte at virke for en retfærdig Lovgivnings Fortsættelse paa dette Omraade, opvejes jo noget af Vælgere, som egentlig tilhører andre Partier, men som — foruden Socialdemokrater og Arbejdere — er Medlemmer af de bestaaende Lejerforeninger, og det bevirker, at jeg har det Haab, at det skal lykkes at holde de overdrevede Grundejerkrav nede og faa opretholdt en Huslejelovgivning, der er saa retfærdig som muligt. I den Henseende er jeg meget tilfreds med den Huslejelov, som vi nu har. De Organer, som den hjemler, Nævnene og hvad dertil hører, er af en saadan Karakter og Beskaffenhed, at jeg ikke tror, at nogen kan paastaa, at de er ensidige, hverken med Hensyn til Lejernes eller Grundejerns Interesse. I hvert Fald forekommer det mig ikke, at de konservative Interesser med nogen som helst Ret kan paastaa, at de er tilsidesatte. Jeg hilser derfor med Glæde og anser det for heldigt, at Ministeren ikke har fulgt de officielle Grundejerkrav, men har foreslaet Huslejeloven fornyet fuldstændig uforandret. Dette Standpunkt kan jeg yde min Tilslutning, idet der dog er en enkelt Ting, jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger til.